

derimod, paa Grund af de formelle Regler, der have været opstillede ved Lovens Gjennemførelse, ikke saa rundelig, som man kunde ønske; — men, som sagt, den Sag maa betragtes som afgjort. Jeg har ogsaa først fremlagt det Forslag, som under Nr. 18 findes, efterat Sagen har ligget i længere Tid. Man har samlet de forskjellige Arter af Andragender, som ere komne ind; man har søgt paany at orientere sig i Stillingen, og derefter er Finantsministeriet kommet til det Resultat, ikke at turde tilraade at redressere andre Andragender end saadanne, som kunne siges at være foranledigede ved vittterlige Formfeil, der for en stor Deel vare begaaede af selve Erstatningscomiteerne eller idetmindste stode i et saadant særligt Forhold til Erstatningscomiteernes Virksomhed, som det, der er Gjensstand for Nr. 4 af dette Punkt.

Winther: Det var ikke min Mening at udtale mig imod det Andringsforslag, som den ærede Finantsminister havde stillet til Nr. 18; jeg har ogsaa gennemseet og kjender meget nøie til den hele Sag, og der er vistnok ikke nogen Tvivl om, at det er et af de bedst begrundede Krav, som her er fremkommet. Men det er ikke saa besynderligt, at jeg har kunnet ønske at komme frem med et Andringsforslag; thi, naar man, som jeg, nøie kjender den Maade, hvorpaa Sagen er bleven behandlet i Aarhus Amt, saa vil man finde, at der i dette Amt er fulgt en anden Fremgangsmaade end i de øvrige Amter, ikke af den endelige Comitee, men af den foreløbige, og at der er gaaet frem paa en saadan Maade, at det har været umuligt at redressere de Feil, som ere blevne begaaede fra først af. Man vil saaledes vistnok indrømme, at der er nogen Grund for mig til at fremføre det, jeg gjør, naar man faaer at vide, at dengang, da der blev udstedt Opfordring til at fremkomme med Efterkrav paa Krigsskadeserstatning, saa fremkom der fra Aarhus Amt et Krav paa 19 à 20,000 Rbd., og at de Mænd,

som fra først af have begaaet Feilen, have foreslaaet, at der deraf skulde bevilges omtrent 700 Rbd. Det er jo ganske vist, at det ikke er behageligt for Noget at skulle anerkende at have begaaet Feil i saadanne Sager (Hør!), og derfor kan jeg meget godt forstaae, at disse Mænd ikke let have kunnet gaae ind paa de stillede Efterkrav; men det forekommer mig paa den anden Side, at det, kun at foreslaae 700 Rbd. bevilget af 19,000 Rbd., synes mig næsten er at kaste en Skygge paa dem, der have stillet Kravene. Det er fornemlig derfor, at jeg mener, at der er nogen Grund til det, jeg anførte.

Finantsministeren: Jeg vil gjerne tilslade mig med Hensyn til den sidste Bemærkning at gjøre opmærksom paa, at de Feil, som ere begaaede fra Communalautoriteternes Side, være sig nu Sogneforstanderskaber eller Andre, dem kunne vi ikke her indlade os paa at redressere; de Vedkommende faae virkelig at lide under, om deres nærmeste Øvrigheder ikke have været taget deres Løb saa godt, som de kunde have ønsket. Jeg vil derved hverten have modsagt eller bekræftet, hvad den ærede Rigsdagsmand sidst anførte, men jeg vil blot gjøre gjældende, at, selv om det forholder sig saaledes, som han antog, bør vi ikke her ved Finantslovens Behandling søge at redressere saadanne Feil. Maa den ærede Rigsdagsmand i den Henseende føle sig forpligtet til at gjøre Noget for Aarhus Amt, saa staaer det ham jo frit for at bringe et nyt Forslag ind, der gaaer ud paa for Aarhus Amts Vedkommende at redressere de Feil, som ere begaaede ved Udførelsen af Krigsskadeserstatningsloven, eller reitere sagt, inden denne Lov blev given. Naar et saadant Forslag ligger for og er behørigt documenteret, vil man kunne bedømme, hvorvidt disse Feil virkelig ere saa store, som den ærede Taler har skildret dem at være; men jeg troer ikke, at dette lader sig gjøre ved nærværende Sags Behandling.